

இரண்டாம் பாகங்களாய் 167 பக்கங்களில் அமைந்த இந் நாவலின் முதலாம் பாகம் ஷாஜகானின் ஆட்சியை மையப்படுத்துகிறது. அன்றைய அரசியல் நிலைபரம் விளக்கமாகும்படி அக்பர் மூத்தர்கொண்டு தொடர்ந்த பெர்சியர்களின் ஆட்சியும், வாழ்வும்பற்றி அளவான விவரிப்பை நாவல் கொண்டிருப்பினும், அது ஷாஜகான் - மும்தாஜின் மூத்திர காதுலுக்குக் குறிப்பாய் அழுத்தம் தந்திருக்கும்.

தக்காணத்து அரசாட்சியாயிருந்த ஷாஜகான் (அப்போது கர்னம்) பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டு அங்கயே நிஜாம் சாஹியென்ற இடத்தில் தங்கவைக்கப்படுகிறார். அரசியல் சதுரங்கத்தின் காய் நகர்த்தல்களுடன் கதை அங்கிருந்துதான் ஹிஜ்ரா பானிபட்டின் பார்வையிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது. கதையெல்லாம் அவ்வப்போது அவனை இடையெட்டி கதையை நகர்த்திச் செல்வார். எவரது பார்வையிலிருந்து கதை விரிகிறதென்ற மயக்கம் வாசகனுக்குத் தோன்றாதபடி கதையை நகர்த்தும் படபாளியின் சாதாரணம் சிறப்பு. நாவலில் ஒரு மீள்பார்வை நிகழ்கிறபோதுதான் இந்த கதையெல்லங்களின் மாற்றம் கட்ட வாசகனுக்குப் புலனாகிறது.

இப்பாகம் ஷாஜகானை மையப்படுத்துகிறபின்னும் கதையெங்கும் நகர்த்து திரியும் பாத்திரமாயிருக்கிறார் ஷாஜகானின் அபிமானத்திற்குரிய மகளான ஜஹனாரா பகேம். அவளது விசுவாசமான பணியாளர் பானிபட்டின் நீண்டகால அரண்மனைச் சேவகத்தின் அனுபவங்கள் ஜஹனாராவின் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. அவளது அரசியல் ஆர்வமும் அது குறித்த நுட்பங்களின் புரிதலுமாக இப்பாகம் வளர்ந்துகொண்டு இருக்கையில், அவளது காதல் மனத்தையும் இப்பாகம் தள்ளிவைக்கப் பூலப்படுத்துகிறது.

அரசியலின் சீர்தும் பொய்யும் வஞ்சமும் இரண்டாம் பாகங்களிலும் நிறைந்தபடையக் கிடக்கின்றன. நிஜாம் சாஹியில் வீட்டுக் காவல்போன்ற நிலமையிலிருந்து தப்பி ஆகரா வருவதற்கான ஷாஜகானின் தந்திரத்துடன் தான் முதலாம் பாகமே தொடங்குகிறது. ஜஹாங்கிர் சுகவீனம் காரணமாய் டெல்லியில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த சமயத்தில் சகல அரசியல் சக்திகளையும் ஒன்றுதிரட்டி ஆட்சியை ஷாஜகான் கைப்பற்றுவது, சக்கரவர்த்தியாக முடிசூட்டுவது எல்லாமே சீழ்ச்சிகளாலன்றி நிறைவேற்றுவதில்லை.

மனங்களில் விஷமறைய மனிதர்கள் அதைபிறரில் பாய்ச்சிவிட தருணம் பார்த்தலையும் சீழ்ச்சிகளின் நிலைகைகளாகவே முதலாம் பாகம் ஆகியிருக்கிறது.

ஜஹாங்கிரின் மனைவி நூர் மஹால் ஒரு விஷமாகவே ஜஹனாராவுக்கு ஆரம்பத்திலிருந்து தோன்றிக்கொண்டிருக்கிறார். ஜஹாங்கிரை தன் காதலின் போதையுள் அடக்கி சகல அதிகாரங்களையும் தன் கையேயப்படுத்துகிறபின்னும் நூர் மஹாலின் நடத்தல்களும் வறும்மாதிரி இருந்திருக்க முடியாது. அதிகாரம் ஒருவரைக் கட்டுக்கிறது என்பதும், முழு அதிகாரம் மூற்றாகக் கட்டுக்கிறது என்பதும் அவள் வழியிலேயே தரிசனமாகின்றது.

Written by - தவேகாந்தன் -

Friday, 08 November 2019 09:11 - Last Updated Friday, 08 November 2019 09:25

படபைப் பாளியின் விவரணைகளும் அவளின் இந்த இயல்பை தெளிவாய் வளிப்படுத்துத் தியபடியே இருக்கின்றன.

'சர்வ அதிகாரங்களையும் கையில் வதைத் திருந்த நபர் மஹலை அவர்கள் பார்த்து பல மாதங்கள் ஆகியிருந்தன. எனவே எல்லோரும் ஒருமுறை பார்த்தவிடும் ஆவலில் திரைகளை விலக்க முண்டியடித்தார்கள். அந்தச் சிறு சலசலப்பு சுவியில் விழுந்ததும் நபர் மஹல் நாகப் படம்போல தலையைத் திருப்பிப் பார்த்தார்' (பக்:49) என ஒரு இடத்தில் வரும். ஒரு அசுரிகளையினை வளிப்பாடே ஒரு சரப்பத்தின் எச்சரிக்கையும் சினமும் கொள்ளுமளவான விவரணை நாவலில் உண்டு. ஜஹனாராவின் தங்கரைஷனாரா அரண்மனையிலிருந்த இன்னொரு விஷம். அவுராங்கசீப்பின் அனதைத்து வஞ்ச ச்செயற்பாடுகளும் உறுதுணையாயிருக்கிறவள் அவள். அவளது நடத்தகைகள், பச்சைக்கள், பார்வகைகள் கட்டி விஷம் கக்குவனவாகவே இருக்கின்றன. இத்தனக்கையும் மலோக ஜஹனாராவும் ஒரு கட்டத்தில் பாம்பாகத் தோற்றம் எடுத்துவிடுகிறாள், பாம்புகளின் மத்தியில் வாழ்வதில் தோற்றிய பாம்புகுணம்போல. 'இதசை சொல்லும்போது ஜஹனாராவின் முகம் குறுதிச் சமீமயைடன் சிவந்தது. கண்கள் விரிந்தன. கன்னக்கதுப்புகள் விரிந்து இறுகின. சினந்து நிற்கும் பாம்பின் படம்போலிருந்தது அப்போது அவள் முகம்' என பக்கம் 15இல் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கும்.

தக்காணப் படையெடுப்பில் சக்கரவர்த்தி ஷாஜகானுடன் பயணிக்கும் சூற்றத்தில் நிறைமாதக் கர்ப்பினியான அவரது மனைவி மும் தாஜும் இடம்பெற்றிருக்கிறாள். அவளது பதின்மீன்றாம் மகப்பேறு போர்க்களத்தில் தான் நிகழ்கிறது. பன்னிரண்டு பேர்களை சூலபமாகத் தாண்டிருந்தவளாக அப்பேறு மிகுந்த சிரமத்தகைக் கொடுத்துவிடுகிறது. மஹராஷ்டிரர்களான அவயுத்தத்தில் வளெறுகொண்டிருந்தாலும் பேற்றுக் காலத்தில் உயிரிழக்கும் மும் தாஜின் சகோகம் சக்கரவர்த்தியை வகுவாகப் பாதித்துவிடும். கட்டவிரந்து தாயாருக்கும் அனுசரணை செய்யும் ஜஹனாராவும் அச்சகோகம் பெரிது. யுத்தத்தின் வளெறியுடன் துக்கத்தையும் சூழ்ந்ப்பி சக்கரவர்த்தி ஆகரா திரும்புவதுடன் நாவலின் முதலாம் பாகம் முடிவடைகிறது. அதிலிருந்து ஜஹனாராவின் பார்வையில் இரண்டாம் பாகம் விரிகிறது. அவளும் குமதம் சார்ந்த தெளிவுகள் ஏற்படும்படி, தன் சகோதரன் தாராஷிக்கோ போலவே காபிரியா சப்பி மாரக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்வதும் லாம் இப்பாகத்திலேயே விரிவான பச்சுபொருளாகின்றன. கவிதையாய் இயங்கும் அவளது மனத்தின் மனமையும் மனமையும் இப்பாகத்திலேயே அதிகமும் வளிப்படுகின்றன. அவள் எழுதிய பதிவுகளினது ஆதாரத்தில் அப்பகுதி மிக அவதானமாகக் கட்டியெழுப்பப்படுகையில் அசாதாரண கவனம் படபைப் பாளியால் மறைக்கொள்ளப்பட்டு இருப்பதை அவதானிக்க முடியும்.

ஷாஜகானின் சுகவீனம், தாராஷிக்கோ முடிக் குரியவனாக அங்கீகாரமாகுதல், அவுராங்கசீப்பின் எழுச்சி, சூயா மற்றும் மூராத் ஆகியோர்களையும் தன்பக்கம் ஈர்த்துக் கொண்டு அவன் தொடக்கம் போர், அப்போரை சக்கரவர்த்தி சார்பில் எதிர்கொள்ள தாராஷிக்கோ தலமையில் சினை அரசு தரப்படுபட்டையினர்க்கு விளந்த பயங்கரமான தோல்வி, பின்வாங்கும் தாரா தொடர்ந்து நிகழ்ந்த சாமுவார் போர்க்களத்தில் கதையாதல், அவளது கொலப்பாடு, கொலையின் கொடூரம், இறுதியில் அவுராங்கசீப் சக்கரவர்த்தியாய் முடிசெய்துவதனை அனதைத்தும் சரித்திரத்தமைற்றாத நிகழ்வுகளாக துரோகத்தை விவரிக்கும் நாவலில் மிகவும் காத்திரமாகச் சொல்லப்பட்டதுள்ளன.

Written by - தவேகாந் தன் -

Friday, 08 November 2019 09:11 - Last Updated Friday, 08 November 2019 09:25

ஆனால் அதில் காணாமல் போகும் பகுதி அவுரங்கசீ பப்பின் காலத்திலும் ஜஹனாரா வகித்த வலுவான அரசியல் பாதிரம் . தனது பாட்டியான நபர் மஹலைவிடவும் அதி வல்லமையான வாய்ந்த அரசதிகாரியாக விளங்கிய ஜஹனாராவாக அவள் நாவலில் இல்லலை. சகோதரர்களாக கிடையிலான வறேறுமகையையும் பொறாமையினையும் களவைதற் காக சாமராஜ்யத்தையே நான்கு பகுதிகளாகப் பிரித்து அவற்றை சகோதரர்களிடம் ஒப்படைக்கும் ஒரு திட்டத்தையும் அவள் ஒருபோது சமர்ப்பிக்கிறாள் . வரலாற்றில் அது மூக்கியமான ஒரு பகுதி. அதை அவுரங்கசீ ப் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை எனபது ஒருபுறமிருக்க, நாவலுமே அதை இலகுவாகக் கடந்து போய் விடுகிறது. தன்னையே வரலாற்று நாவல் அல்லவெனச் சொல்லிக்கொள்ளும் ஒரு நபரில் இவ் விடயம்தல்களைப் பொருட்படுத்தவேண்டியதும் இல்லதைதான் .

ஷாஜகானின் சிறப்பிடப்பும் , ஒன்பதாண்டுகள் நெடிய வீட்டுக் காவலும் , ஜஹனாரா தன் அரசியல் அதிகாரங்களையெல்லாம் உதறித் தந்ததையின் இறுதிவரை உடனிருந்து உதவாவதும் , ஷாஜகானின் மரணமும் நாவலில் அதிர்வெழும்படி சொல்லப்பட்டிருக்கும் . தொடர்ந்து நிகழ்வதை சரித்திரத்தில் சோகத்தால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன . கல்வி களே விகளில் கலகையில் கவிதையில் ஆன்ம விசாரத்திலென தனது துறைகளை மொகலாக சரித்திரத்தில் எந்த அரசுகூலப் பெண்ணுக்கும் முடிந்திராத உன்னதவிடத்தை அடைய திருந்த ஜஹனாரா சகலவற்றிலிருந்தும் ஒதுங்கி தனியனாய் வாழ்ந்து மடிகிறாள் . அவ்வாறொரு முடிவூ நேர்ந்திருக்கக் கூடாதெனவே வாசகமனம் ஏங்குகிறது. வாசிப்பின் பின்னும் நின்னைவகையில் இருந்துகொண்டு வாசகனைப் பெருவலி செய்கிறது.

நதிகளின் சமீபத்திலுள்ள தில்லி ஆக்கரா அரண்மனைகளில் இரவிலும் வபெபம் தகித்துக்கொண்டிருக்கிறது. தமைநர் குடும்பத்தில் வறேறுகூல ஆண் கலப்பு ஏற்பட்டவிடக் கூடாது எனபதற்காக அரண்மனையைப் பெண்டிர் மணம் செய்வது அக்பர் காலத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டிருப்பதால் மணமாகாத அரசுகூடப் பெண்களின் காமத்தின் வமெமகைகென்றெழுவதாகவே அரண்மனையின் இருந்திருக்க முடியும் . மஹரூனினிசாவின் கதை அதற்கொரு சின்ன உதாரணம் . அரண்மனையில் விளங்குத வமெமையின் மடலத்தலை இங்கிருந்தே காணவேண்டும் . இரவில் அதீதகுளிரினதும் , பகலில் கடு வபெபத்தினதும் வதபையில் சமீழலும் மனிதரும் வதபையும் தட்பவெப்பநிலை வரணிப்பு நாவலில் கரிஷம் ருது சர்க்கம் மட்டும் கொண்ட இன்னொரு ருது சமஹார்மாகவே இருக்கிறது.

இரூள் பகலிலும் உறந்துகிடப்பதாய்த் தோன்றும் நாட்களின் இரவூகள் தில்லி, ஆக்கரா அரண்மனைகளில் எப்படி இருந்திருக்கும் ? மூகலாய சாமராஜ்யத்தின் அழிவு அந்த இரூண்மகைகூள் ளிருந்தே பிறக்கிறது. பகவைரகூடனான யுத்தங்களில் வறெறிகளகைக் கூவித்தபரேசூ, சகோதரச் சண்டகைளால் அழிந்தே போகிறது. தமைநர் வமிசத்தின் ஆட்சியதிகாரம் தன் காலத்தில் அழிந்துபோக காரணமாகின்றான் அவுரங்கசீ ப் . அதன் வலி ஜஹனாராவூக் கு மட்டும்மில்லை, வாசககூக் கூம் பெருவலியாய்ச் சரேகிறது. அதனால் நாவலும் பொருத்தமாக 'பெருவலி' ஆயிற்று .

தரெந்த வரலாற்றில் தரெயாத ஊடூகள் வழிகடடமந்தது வாசிப்பின் பின்னரூம் துயர்ப்படும் இந்நாவல் , பின்னூரையில் சொல்லப்படும்வதூபோல் சமகால அரசியலில் எங்கே பொருந்துமென்று புள்ளிவதைத்ததூபோல் சொல்ல இயலவில்லை. சமீழ்ச்சியும் , அதிகாரத்தூக் கான யுத்தங்களும் கொடூமகைகூம் வரலாற்றில் எங்கதோன் இருக்கவில்லையென இது கூறித்து சமாதானம் தான் பட்டூக் கொள்ள வேண்டும் .

